

Några minnen från första världskriget

Författare okänd

Det man minns bäst är bristen på mat. I min familj voro vi sex barn i den matfriska åldern från 14 år och nedåt. Värst var det med mjölk och potatis. Vi bodde några kilometer norr om Gävle.

Längre norrut fanns det gott om jordbrukare som körde in till stan på lördagarna med sina produkter. Före kriget brukade våra mödrar gå ner till landsvägen på lördagsmorgnarna och köpa potatis.

Men när den gick upp i pris stannade inte bönderna vid vår backe utan körde till stan, för dom trodde att det skulle bli bättre pris där. Men, nästa lördag samlades våra mammor i god tid innan bönderna kom. Då var det ett par fruar av det manhaftiga slaget som tog tag i betset på den första hästen, sen hjälptes de andra fruarna åt att dra av en varsin säck potatis vid sidan av vägen.

Sedan fick bonden betalt, 8 kr, för säcken och det var bra betalt på den tiden. Sen var Hillebönderna rädda för Källbacks fruarna, så när dom skulle till stan nästa gång piska dom på hästarna innan dom kom i närheten av oss.

Det här är ett minne som har bitit sig fast, man kan inte glömma en sådan väsentlig sak som potatisen var på den tiden.

[Hillebygden, Nr. 1, 1993]